

Til nr. 2

Den foreslåede ændring af § 36, stk. 2, indebærer, at den nugældende bestemmelse i § 36, stk. 2, nr. 1, udgår. Siden 1. januar 2001 har slutbrugeres adgang til nummerportabilitet været den, der følger af § 36, stk. 2, nr. 2, jf. § 36, stk. 3, hvorefter slutbrugere har adgang til nummerportabilitet inden for områderne telefoni og ISDN, uanset om der samtidig sker flytning ud over det geografiske område, der hører under den central, slutbrugeren er tilknyttet før skift af adresse.

Den foreslåede ændring indebærer endvidere, at der indføres en sondring mellem nummerportabilitet inden for området for telefoni og ISDN, samt nummerportabilitet inden for området for mobilkommunikation. Det betyder, at der ikke længere i lovgivningen er fastsat et krav om, at man som slutbruger skal kunne flytte sit telefonnummer fra en fastnettelefoni-tjeneste til en mobiltelefoni-tjeneste og omvendt.

Til nr. 3

Ophævelsen af § 36, stk. 3, indebærer, at bemyndigelsen til ministeren for videnskab, teknologi og udvikling til at fastsætte nærmere tidsfrister for, hvornår udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester skal indføre nummerportabilitet, udgår.

Nummerportabilitet er gennemført for så vidt angår mulighederne for at medtage abonnentnumre ved skift mellem udbydere inden for områderne telefoni og ISDN, samt inden for offentlig mobilkommunikation. Derfor er der ikke behov for en opretholdelse af bemyndigelsen til ministeren for videnskab, teknologi og udvikling til at fastsætte nærmere tidsfrister for indførelsen af nummerportabilitet på disse områder.

Ændringen skal sammenholdes med den foreslåede ændring af § 36, stk. 2, nr. 2, som indebærer, at det vil være et krav i loven, at slutbrugere til hver en tid skal have mulighed for at tage abonnentnumre med ved skift mellem udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester inden for områderne telefoni og ISDN, samt inden for området offentlig mobilkommunikation.

Til nr. 4

§ 38, stk. 1, nr. 2 samt § 101, stk. 1, nr. 1, litra b foreslås ændret som konsekvens af ophævelsen af § 36, stk. 3.

Til nr. 5 og 6

Formålet med ændringen af § 51 f, stk. 5, er at få opdateret og generaliseret den hidtidige »modificerede historiske omkostningers metode«.

Metoden opdateres, således at fortjeneste-elementet under denne metode fastlægges i overensstemmel-

se med § 51 f, stk. 3, der indgik i lovgrundlaget efter ændringen i 2003, samt således at princippet om en reduktion af driftsomkostningerne ved en given markedsandel, der hidtil har indgået i metoden, men som kun var tilsigtet i forbindelse med den tidlige liberalisering af telemarkedet, udgår. Metoden generaliseres, således at den svarer til lignende metoder i andre lande og andre sektorer, samt således at detaljer i metoden ikke indgår som lov- eller bekendtgørelsesregulering, men i stedet overlades til IT- og Telestyrelsens konkrete fastsættelse.

For at understrege, at den hidtidige metode var mere detaljeret udformet i lovgivningen, og at det dermed i højere grad end hidtil er overladt til IT- og Telestyrelsen konkret at fastsætte det nærmere indhold af metoden, er titlen på metoden ændret til »historiske omkostningers metode«.

Den gældende metode indebærer, at priser reguleret efter denne metode beregnes ud fra summen af de snævert forbundne driftsomkostninger, afskrivninger, forrentning af den investerede kapital samt et fortjenestelement. Afskrivningsperioderne er under denne metode fastlagt i en bekendtgørelse, forrentningssatsen fastlagt som Nationalbankens diskonto plus 4 pct., og fortjenesten fastlagt som 12 pct. af summen af de øvrige poster. For så vidt angår driftsomkostningerne kan der kun indregnes snævert forbundne driftsomkostninger, og dermed ikke omkostninger til f.eks. central overhead. Der kan desuden kun indregnes 30 pct. af driftsomkostningerne ved en markedsandel på over 80 pct. for den udbyder, der har en stærk markedsposition (80 pct. reglen).

Den gældende metode blev indført i en tidlig fase af liberaliseringen af det danske telemarked i forbindelse med den lovgivning, der blev indført i 1997 (»Trin 2b«). Denne markedsituation og ønsket om at skabe konkurrence på telemarkedet hurtigst muligt var baggrunden for »80 pct. reglen«, der fandt anvendelse i årene 1997-1998, men blev herefter uaktuel med de daværende markedsafgrænsninger. En uændret videreførelse af MHO-metoden i det nye afgørelsesregime vil dog medføre, at bestemmelsen kan blive aktiveret igen, da de nye snævrere markedsdefinitioner indebærer, at markedsandelen for en udbyder med stærk markedsposition lettere kommer over 80 pct. Da hensigten med »80 pct. reglen« var at skabe konkurrence på telemarkedet hurtigst muligt på daværende tidspunkt, er der derfor behov for, at denne regel afskaffes.

Dertil kommer, at der er behov for at få ændret prisfastsættelsesmetoden, således at denne indholdsmæssigt bedre svarer til metoden i andre lande. Forrentningssatsen bør således baseres på den såkaldte